

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1058/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Ракића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ракића, адвоката Вука Вуковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 118/23 од 25.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 173/25 од 08.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ракића, адвоката Вука Вуковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 118/23 од 25.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 173/25 од 08.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 118/23 од 25.12.2024. године окривљени Александар Ракић оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика у стицају са кривичним делом насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, па му је суд претходно за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 1 (један) месец, а за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 2 (два) месеца, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.05.2023. године до упућивања на издржавање казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док је оштећени АА ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 173/25 од 08.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Нишу, окривљеног Александра Ракића и његовог браниоца, адвоката Вука Вуковића и пресуда Вишег суда у Нишу К 118/23 од 25.12.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Александра Ракића, адвокат Вук Вуковић, из разлога предвиђених одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ракића недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Александра Ракића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче одредбу општег карактера из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељења о којој тачно повреди закона је реч, а из навода захтева, којима бранилац суштински истиче да другостепени суд, одлучујући о жалби одбране, изјављеној против првостепене пресуде, није дао оцену свих навода изнетих у жалби, по оцени Врховног суда, произилази да бранилац указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП. У вези са тим, осталим наводима захтева бранилац оспорава разлоге побијане пресуде, на који начин, по оцени овога суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредбе члана 460. ЗКП, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ракића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић